

Небесна радост там живее
покрай студената вода;
там вятърът кога повее
в сърце разлива веселба.

Но там, във бащини обятия
кога те радост огради,
смисли че общите ни братя
във мрак живеят и мъгли.

И чакат те със нетърпение
небесний свят да ги огрей
и в тях да светне просвещене
и мракът тъмен да развей.

Отиваха си. Найден Геров мина през Търново, отиде на Трапезица, разтвори тетрадката с „Добревите стихове“ и почувствува че се пренася в някакъв друг свят. Чете за древния Преслав и за Асена, чете за великото незабравимо минало, докато гласът на мезина от викалото на Царевецката джамия го възвърна към действителността. Книжката падна от ръцете му. Той я прибра и потънал в тъжни мисли почна да слиза към Янтра.

Сава Филаретов получи стипендия в Москва от Иван Денкоглу. Йеромонах Натанаил замина да продължи учението си в Киевската духовна академия.

Всички мечти на Добри Чинтулов са отправени към Москва. Той вече е взел дипломата си с „много задоволителен“, но продължава да стои в Одеса, дири възможност да следва филология и литература в някой университет. И решава да отиде в Браила.